

КОМСОМОЛЬСЬКА ЕСТАФЕТА— В МОСКВІ

Тепло зустріла Москва учасників Всесоюзної комсомольсько-молодіжної естафети, що проходила вздовж Державного кордону. Вона присвячена 50-річчю утворення Радянського Союзу і проводилась під девізом «Кордон СРСР охороняє весь народ».

Стартувавши 28 травня в День прикордонника, одночасно з Заполярного селища Нікель і Приморського селища Віснет, естафетні групи за 72 дні пройшли понад 20 тисяч кілометрів.

Естафета проходила по території 15 союзних і 6 автономних республік, побувала в п'яти краях і 22 областях, в усіх прикордонних районах країни. Скрізь відбулись мітинги, зустрічі з ветеранами Комуністичної партії і комсомолу, Збройних Сил.

У Москву доставлено вимпел з зображенням Серпа і Молота, який символізує братерство народів нашої Батьківщини.

(ТАРС),

В кузові автомашини Миколи Петренка пахне стиглим зерном. Багато рейсів на його рахунок, багато перевезеного хліба. В колгоспі «Заповіт Леніна» Кіровоградського району Миколу рекомендують як кращого водія. В період жнив він перевіз від комбайнів до току 6170 тонн зерна. І це без поломок, без простоїв.

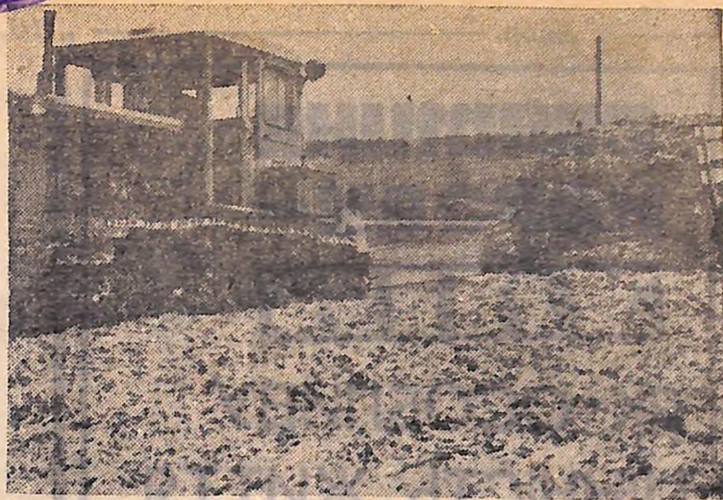
На фото: Микола ПЕТРЕНКО.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

На фото справа: силосування в колгоспі «Росія» Новоукраїнського району.

Фото В. КОВПАКА.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ТЕМП— ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XIII
№ 98 (1578).

ВІВТОРОК, 15 серпня 1972 р.

Ціна 2 коп.

Пленум обласного комітету КП України

Вчора відбувся пленум обкому КП України.

На порядку денному стояло питання «Про роботу партійних організацій області по виконанню Постанови ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік».

На пленум були запрошені голови виконкомів міських і районних Рад депутатів трудящих, секретарі міськомів і райкомів партії, що відносять питаннями ідеологічної роботи, а також секретарі ряду первинних партійних організацій, керівники обласних організацій.

З доповіддю виступив перший секретар обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК.

В доповіді узагальнено досвід партійних організацій у підготовці до 50-річного ювілею СРСР, визначено конкретні завдання дальшого піднесення їх організаторської роботи по мобілізації трудящих на виконання завдань дев'ятої п'ятирічки, втіленню в життя накреслень XXIV з'їзду КПРС.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: перший секретар Новоукраїнського райкому партії М. Г. ЧЕРЕДНИК, другий секретар Кіровоградського міському партії А. Д. СУХАЧОВ, голова Олександрійського райвиконкому С. М. МАЛЮК, секретар партійної організації колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району І. І. МИГАЛЬ, перший секретар Світловодського міському партії А. Ф. ЕПІФАНОВА, шліфувальниця заводу «Червона зірка» В. К. КРАВЧЕНКО, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» А. П. МОСТОВИЙ, перший секретар Ульяновського райкому партії М. Н. ЧЕРНІЧЕНКО, заступник голови облвиконкому Е. М. ЧАБАНЕНКО, другий секретар обкому ЛКСМУ М. П. ГРОМОВИЙ, ректор Кіровоградського педінституту Ф. Г. ОВЧАРЕНКО, голова облпрофрди Д. Т. ЖМАК.

Із заключним словом виступив перший секретар обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК.

В обговореному питанні пленум прийняв відповідну постанову.

В зв'язку з переходом секретаря обкому партії І. С. ІВАНЕНКА на іншу роботу, його звільнено від обов'язків секретаря обкому партії та введено в члени бюро обкому. Секретарем та членом бюро обкому КП України обрано Л. Ф. КІБЦЯ.

Кандидатом в члени бюро обкому партії обрано С. З. СЕРГІЄНКА.

Пленум перевів з кандидатів у члени обкому КП України тт. ОЛІФІРЕНКА І. П., МЯГКОГО М. О., ДОЩЕНКО О. М. та ЧЕРНИХ В. С.

В зв'язку з переходом на іншу роботу О. К. ПІСКУНОВА його увільнено від обов'язків завідувача відділом пропаганди і агітації обкому партії. Завідуючим відділом пропаганди і агітації обкому КП України пленум затвердив І. П. ОЛІФІРЕНКА.

В роботі пленуму взяв участь заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи ЦК КП України П. К. КЛИМЕНКО.

ОПЕРАТИВНІСТЬ— ПЕРШИЙ ПОМІЧНИК

С ОКОВИТА і довгостебла цьогорічна кукурудза, місцями ліс нагадує. Пройде комбайн — і цю зелену стіну вздовж усіх голів. Щоправда степовий велет щораз посуває її. Адже понад 10 днів в районі йдуть зелені жнива.

Одразу ж після закінчення збирання зернових в плантації кукурудзи зайшли силосні комбайни. І з першою тонною подрібненої маси між заготівельниками кормів почалося змагання. Райком комсомолу заздалегідь потурбувався, щоб ця відповідальна робота пройшла організовано, на високому агротехнічному рівні серед молодих. Ще клали у валки останні колоски пшениці, а в комітатах комсомольських організацій колгоспів вже знайомились з «Умовами соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних агрегатів на збиранні силосу для громадського тваринництва».

Якою б кваліфікованою не була розробка чи заход, вони можуть залишитись на папері, якщо контроль за їх виконанням покласти на самоплив. Тому райком зобов'язав секретарів комсомольських організацій колгоспів щодня давати інформацію про хід робіт на силосуванні. Тільки оперативна інформація допоможе зробити змагання справді дієвим і бойовим. Зараз десь до 11 годин ранку на моєму столі вже лежать повідомлення звідусіль. Так що перших косарів серед молодих в райкомі знають після кожного робочого дня.

На заготівлі силосу зараз працює вісім комсомольсько-молодіжних колективів. Кожну п'ятиденку райком комсомолу розглядає хід змагання між ними і визначає кращого. Перші підсумки гарантують щедрі зелені жнива. По 12—13 тонн зеленої маси з гектара — погодьтесь можна закласти хороший запас кормів. І молодь дбає про цей запас.

Перехідний вимпел райкому комсомолу «Кращому комсомольсько-молодіжному агрегату» пломений на комбайні комсомольця Леоніда Стратюка з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. Разом з трактором, теж комсомольцем, Миколою Торбою він за 10 днів заготовив 1300 тонн зеленої маси на площі 104 гектари. Наздоганяє передніх комсомольсько-молодіжний екіпаж, де комбайнером Володимир Олійник і трактористом Леонід Шепель. За цей же час вони скопили кукурудзи на силос з 63 гектарів і відвезли 8005 тонн зеленої маси.

Нещодавно в районі святкували «День тваринника». На стадіоні, де проходили торжества, серед багатьох лозунгів виділявся такий: «Заготовимо на кожну корову по 10 тонн силосу!» Це бойова програма наших друзів жнив і виконувати її — всім комсомольцям і молодим трудівникам району. А минулої суботи близько 300 юнаків і дівчат виїхали на перший суботник по заготівлі кормів.

В. МАКСИМОВ,
завідуючий комсомольськими організаціями
Онуфріївського РК
ЛКСМУ.

МІЦНІЮТЬ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНІ ЗВ'ЯЗКИ

Артек Кримської області (РАТАУ). В сонячній республіці піонерії відкрилась міжнародна конференція делегацій зарубіжних дитячих і юнацьких організацій більш як з п'ятидесяти країн. Вони взяли участь тут у п'ятому Всесоюзному зльоті піонерів.

Про досвід роботи по вихованню піонерів і школярів в дусі братерської дружби народів і пролетарського інтернаціоналізму розповіла заступник Голови Центральної Ради Всесоюзної піонерської організації Е. С. Соколова.

Голова Міжнародного комітету по роботі серед дітей та підлітків при Всесвітній Федерації демократичної молоді (СІМЕА) Йвон Фекате висловила сподіван-

ня, що конференція виявить солідарність з дітьми народів, які борються за свободу і незалежність.

Йвон Фекате тепло поздоровила радянських піонерів з 50-річчям Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна. Вона вручила Центральної Раді організації Почесний диплом і вимпел Почесний диплом і вимпел таборів «Артеку».

Досвідом своєї роботи поділилися на конференції представники Болгарії, Кіпру, Уругваю та інших країн. Вони підкреслили, що конференція послужить справді дальшого зміцнення міжнародних зв'язків, єдності дитячого комуністичного і демократичного руху.

Зупинились автобуси, і северодонецькі дітячі ступили на кіровоградську землю. Багато теплих і широкіх побажань прозвучало у вітальному виступі секретаря комітету комсомолу комбінату «Кіровограджбуд» Пала Дрозда. А останнє: «Бажаю знайти вам, дорогі дітята, особистого щастя! Життя у нас вистачає», — викликав широкі посмішки.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ЧОЛОМ ВАМ, УМІЛІ РУКИ!

Того дня біля гуртожитку по Севастопольській вулиці грав оркестр, дзвеніли комсомольські пісні. Ще здалеку високо пламенило на кумах вітання: «Ласкаво просимо, северодонецчани!»

Це в робітничу сім'ю будівельників комбінату «Кіровограджбуд» прибуло поповнення з северодонецьких МПТУ. 96 дівчат малярів-штукатурів — такий загін увільється відпочити в комсомольську організацію комбінату. Про новоприбулих потурбувалися заздалегідь: виділили кімнати в гуртожитку, розподілили по будівельних об'єктах. Зараз дівчата з Северодонецька вже освоюються в нових колективах.

Перше повідомлення прийшло нещодавно в комітет комсомолу з бригади малярів-штукатурів, яку очолює Марія Прокопівна Сухина. Роботою новеньких там задоволені.

СВЯТИНЯ НАРОДУ— ХЛІБ

ЯК ОСОБЛИВУ ЦІННІСТЬ ЖИТТЯ

Олександр Васильович Гіталов ніби особисто до нас звернувся з своєю «Думою про хліб». Адже і вдома, і на роботі ми щодня маємо справу з хлібом. Бо працюємо на комбінаті хлібопродуктів, де щодня пересипаємо золоте зерно. І кожен день — в турботах про бережливість. На всіх комсомольських та профспілкових зборах, на робочих п'ятихвилинках, це — головне питання. Намагаємось, щоб розсипання зерна було якомога менше, щоб до діла пішла кожна зернина. Краще збіжжя їде на насіння, інше — на хліб та крупи, навіть відходи відправляємо на комбикормовий завод.

Самі слідкуємо, щоб не було марнотратства, і водій автомашин примушуємо це робити. Адже зараз щодня приймаємо близько чотирьох тисяч тонн зерна. На машини, що підходять до приймального пункту, любимо подивитись. Кузов зашпунтований брезентом, борт оббиті — жодна крихта дорогою не загубиться.

Таке ставлення до хліба радує. І справа тут не лише в тому, що за втрачені і паші працівники, і волі несуть матеріальну відповідальність. Все ж у людей є повага до хліба, як до особливої цінності життя. Та не може не походитись з Олександром Васильовичем в тому, що

цієї поваги у людей старшого покоління більше, аніж у молодих. Кожен може побачити те і у власній сім'ї, і в ідальнях. Тому для нашої комсомольської організації питання виховання дисципліни праці переростає у питання любові до хліборобського труда.

Але не може паріти на наших комсомольців. Добросовісні дівчата й хлопці приходять до комбінату. Працюють, чесні. Ось одна розмова, яка зав'язалася відразу після появи в газеті «Думи про хліб» Гіталова. Якраз на виробничій ділянці була переміна, прийшли і дівчата з вагітної: Тана Федорова, Людмила Юрченко, Лариса Омеляницька та Людмила Щетинюк. Обговорювали статтю, а потім перейшли на справи домашні. Олександра Петрівна Куроп'ятник, Віра Федорівна Любенко, Марія Андріївна Гіренко та інші працівниці старшого покоління бідалися, що, мовляв, молоді хліба зовсім не люблять, що не цінують батьківської праці. А коли пригадали, у кого більші втрати на виробництві, то виявилось, що наші комсомольці працюють не гірше, ніж літні робітники.

Але не подумайте, що обговорення «Думи про хліб» на виробничій ділянці перетворилось на просту суперечку «хто кращий». Комсомольці наші пообіцяли працювати ще ліпше, домагатись того, щоб одного чудового дня скакати: втрачати хліба немає!

В. СТЕПАНОВ,
секретар комсомольської організації Кіровоградського комбінату хлібопродуктів.

ТУРБОТА КОЖНОГО

Недарма слово «хліб» вважається символом життя. Вдосталь хліба — значить багата держава, щасливі люди. І, певно, кожен, прочитавши і обговоривши в колективі статтю О. В. Гіталова «Дума про хліб», має прийняти турботливу заклопотаність про долю пшеничного колоска, вирощеного хліборобом.

Ми, працівники прилавка, особливо ті, хто спеціалізується на хлібо-булочних výroбах, ніби зв'язуємо і кінцева ланка між виробниками і споживачем. Тож недбайливість, байдужість, «щедрість» декотрих не може залишити байдужим. Здається, жоден товар не вибирають так присіплюючи, як хліб. І завжди, покупець, зайшовши до магазину, цікавиться: чи свіжий хліб? Найчастіше довга черга влаштовується до прилавка тоді, коли на подвір'ї стоїть машина із свіжовипеченим товаром. Бо, ясна річ, від якості і естетичної форми залежить багато. Такий хліб швидше розходиться, його із задоволенням беруть, від споживання такого хліба, як правило, не залишається решток, відходів. Адже гарно випечений хліб подобається і людям похилого віку, і малюкам.

Наш магазин, який в основному торгує хлібо-булочними виробами, не може скаргитися на неякісний товар. Хлібозавод № 1 постачає нас продукцією вчасно, якість хліба хороша. До того ж, намагаємось замовити стільки хліба, щоб продати його в той же день. А покупці у нас особливі — поруч залізничний вокзал, заводи «Червона зірка», тракторних гідроагрегатів. Тож частенько забігають пасажирів, робітників — просять то півбуханки, а то й чверть. І дуже слухняна пропозиція Олександра Васильовича щодо того, щоб відкупати хліб і меншими порціями, налагодивши розфасування його в поліетиленову плівку. Вигідно і зручно.

Турбота про хліб — це турбота не лише хлібороба. Дбайливість і бережливість повинні стати правилом для всіх нас.

Е. ОСАДЧА,
продавець магазину № 100,
м. Кіровоград.

ПО-ДИЛОВОМУ включились винахідники та раціоналізатори «Червоної зірки» у виконання взятих соціалістичних зобов'язань за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР. Новатори повсюди у пошуку нових шляхів зростання продуктивності праці, якості продукції, економії сировини та матеріалів, підвищення культури виробництва. Лише за період минулого року та п'ять місяців цього року винахідники і раціоналізатори заводу впровадили у виробництво 17 винаходів і 1078 раціоналізаторських пропозицій. Це дало можливість заощадити 1681 тисячу карбованців.

Велику допомогу винахідникам і раціоналізаторам в їх творчості

Порада та велику практичну допомогу надають молоді дослідники провідні спеціалісти відділів головного конструктора, раціоналізації, винахідництва і технічної інформації. Чимало довелося керівнику громадського конструкторського бюро відділу головного металурга Я. І. Сидярову попрацювати з молодими, ще зовсім «зеленими» техніками та інженерами.

Скільки енергії і кмітливості вони разом вклали в удосконалення технології ливарного виробництва! Тільки в мину-

РАХУНОК

ВИНАХІДНИКІВ

надають громадські конструкторські бюро, які створені у всіх основних цехах і відділах заводу. В цих ГБК працює понад 120 конструкторів, технологів та новаторів. Так, торік вони розробили і впровадили у виробництво понад 50 нововведень, які значно поліпшили якість випущеної продукції та забезпечили більш повне завантаження устаткування.

Часто можна побачити, як після закінчення робочого дня в головному конструкторському чи технологічному відділі ще подовгу міркують.

лому році в його ГБК було розроблено 22 нововведення, впровадження яких у виробництво дало заводу 37,8 тисячі карбованців економії. Але вони не заспокоюються на досягнутому. В цьому році колектив узяв нові підвищені соціалістичні зобов'язання. Із них вже виконали на 65 процентів план розробок, що дозволило зменшити кількість обслуговування та число обслуговуючого персоналу, набагато знизити витрати металу і електроенергії.

Добре слово іде про колектив ГБК відділу головного технолога, яким керує молодий, енергійний,

знаючи свою справу інженер В. І. Бойко. Тут трудяться 27 інженерів і техніків. Щороку вони розробляють і впроваджують у виробництво 30—40 пропозицій.

У РОЗВИТКУ технічної творчості заводським винахідникам і раціоналізаторам безвідмовно допомагає патентна група. Громадські патентоводи створили патентний фонд із 6700 описів винаходів і зареєстрованих винаходів.

Крім цього, вони підтримують постійний зв'язок з обласним відділом патентів при бібліотеці імені Крупської та Запорізьким патентним центром. За півтора року було відібрано 34 винаходи, із яких впроваджено у виробництво 15, закономірено 494 тисячі карбованців.

Але в роботі патентних груп та громадських конструкторських бюро ще не все гаразд. В робочих планах ГБК сьогодні відсутні самостійні теми для розробки їх на рівні винаходів та цінних раціоналізаторських пропозицій. Молодь ще мало приймає участь в технічному творчому пошуку. В деяких намітках не досягнуто тих результатів, які передбачалися.

Багато зроблено, але ще більше потрібно зробити червонозорівським умільцям, щоб виконати взяті соціалістичні зобов'язання і гідно зустріти 50-річчя створення СРСР.

А. КОЛОДЯЖНИЙ,
інженер обласної ради
ВТФР.

ПРАКТИКА МАЙБУТНІХ СПЕЦІАЛІСТІВ

Рік чи два тому вони прийшли до аудиторії від штурвалів комбайнів, з політ і ферм колгоспів та радгоспів області. Прийшли, щоб у Кіровоградському технікумі по підготовці керівних кадрів для сільського господарства досконало оволодіти найпоширенішою людською професією — професією хлібороба. Вони вивчають повітряно-сільськогосподарську техніку, передові методи агрономії. До послуг майбутніх агрономів — обладнані аудиторії і сучасні підсобні рілльницькі господарства.

Зараз не чути дзвінка в лунки коридорів технікуму. Його учні — на виробничій практиці. Наш позашкільний фотокореспондент А. Савченко відвідав господарства Кіровоградського району, де проходять практику майбутні агрономи-організатори. Публікуємо його знімки.

На фото справа: Ідуть заняття з ґрунтознавства в колгоспі «Комуніст», зверху — на пасіці овочеворосадника «Бережінка».

ДО ГАРТУ, ДО КРАСИ

Спортивне свято. У День фізкультурника воно проходило у Кіровограді на всіх стадіонах і майданчиках, водній станції. Тисячі кіровоградців цього дня склали нормативи комплексу ГПО.

На стадіоні СК «Зірка» на старт вийшли спортсмени колективів фізкультури промислових підприємств, які об'єднує товариство «Авангард». Учасників змагання вітали перший секретар міськкому комсомолу Ю. Руднев та заступник голови обласної ДСТ «Авангард» О. Красновський. А невдовзі відбулися цікаві поєдинки з чотирьохборства ГПО. До складу кожної команди ввійшли спортсмени різного віку: 20 чоловік, які склали норми ступеня «Сила і мужність», по 10 — ступенів «Фізична досконалість» та «Бадьорість і здоров'я». У програмі змагань — біг на 60 і 100 метрів, штовхання набивних м'ячів, віджимання.

Здебільшого учасники поєдинків показували високі результати. Та

не лише рекордсмени та чемпіони приймали поздоровлення. Ударниця комуністичної праці, комсомолка Тана Куліш у забігу на сто метрів була другою. Але коли вона фінішувала, стало відомо, що на цій дистанції спортсменка вклалася в час, кращий від вимог на отримання золотого значка. Її поздоровляли всією командою. Тана Кудіш однією з перших серед комсомольців швейної фабрики виконала всі нормативи і вимоги комплексу ГПО.

Вдало виступали також її подруги — комсомолки Валентина Собко, Ніла Сокур, Світлана Костенко, Валентина Горбенко та Марія Якубенко.

Заявки на отримання значків зробили комсорг ремонтно-механічного цеху № 5 заводу тракторних гідроагрегатів Віктор Волков та його товариш по команді інженер Іван Копонченко, відмінно виступили червонозорівські комсомолець Іван Діа та ветеран Петро Захарович Іпатів.

Краще всіх командою виступили спортсмени заводу «Червона зірка», які стали переможцями. Другими були спортсмени колективу фізкультури «Авіатор», третіми — заводу тракторних гідроагрегатів.

Бадьоро проходило свято на водній станції «Спартак». Тут близько 200 фізкультурників змагали нормативи комплексу ГПО з плавання, на водних доріжках м'ялися силами гребці. Відмінний час на 500 метрової дистанції тут показали байдарочники-одиночки — кандидати у майстри спорту Віктор Хропаченко та Валерій Санжара, майстер спорту Володимир Оніщенко.

Десятки курсантів Кіровоградського льотно-штурманського училища вийшли на старт на стадіоні СК «Авіатор». Вони помірялися силами з гостями нашого міста — волейболістами, футболістами та баскетболістами інших міст України.

Спортивне свято проходило на всіх стадіонах і майданчиках міст і сіл Кіровоградщини. Здавалося, що всі ці споруди з'єднані невидимими зв'язками і складають один величезний стадіон, на якому тисячі наших земляків складають екзамени на фізичний гарт.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.

СВЯТО КВІТІВ

В кілька днів навколо мініаторного штучного озера «розрослись» осокни, попливало по воді латаття, і буяфорський чорногуз зосереджено задивився на своє відображення. В Центральному парку культури і відпочинку ім. В. І. Леніна виросло квіткове містечко.

В першу чергу хочеться завітати до павільйону міської контори зеленого господарства. Тут вас привітно зустрічають білі айстри, жовті й червоні троянди, стрункі глідолуси, сором'язлива глікунія. Пашні барви стрічають вас повсюди на цій виставці. Це — і ошатні квіти, і зі смаком підібрані букети, і декоративні паїно.

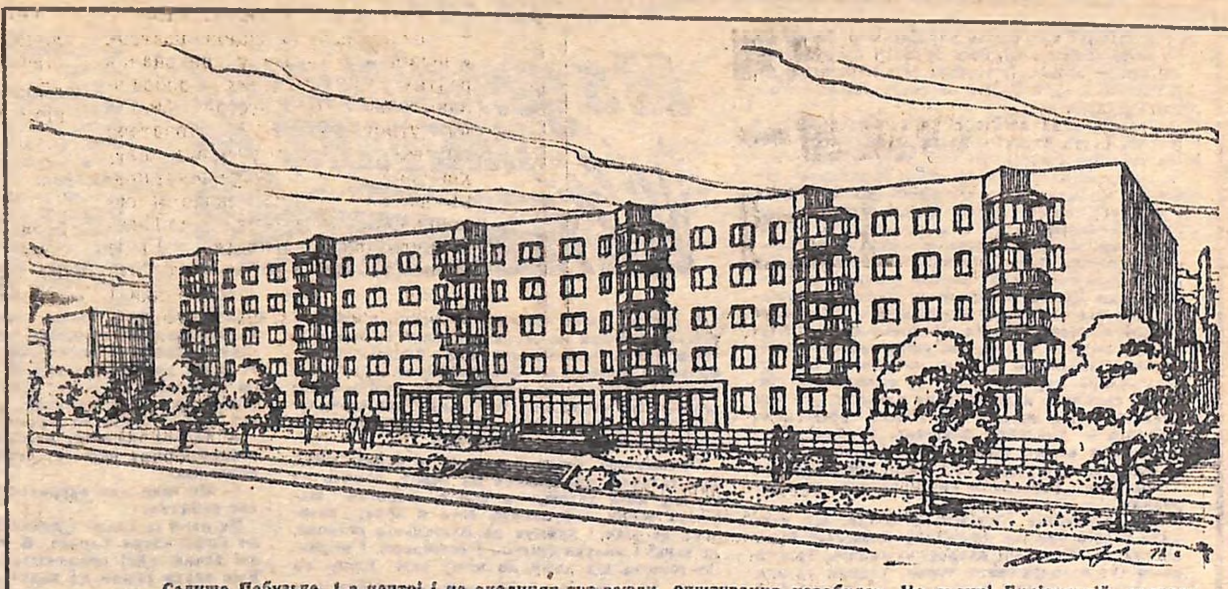
Присаміт, що на багатьох

підприємствах міста люблять і цінують барви літа. Про це свідчать не тільки квіти в павільйонах олійно-жиркомбінату, м'ясокомбінату, ремзаводу «Укрспінгосптехніка», а й кольорові фотокартки подвір'я цих підприємств, широкі прикрашені квітниками.

Виставка знайомить відвідувачів із квітником господарства квіткарів-любителів, зокрема, Л. Рум'янцевої, Д. Іщенко та інших.

Традиційне свято квітів залишає по собі теплу згадку і добру надію, що оці різнобарвні діти сонця оселяться на тих вулицях нашого міста, де їх сьогодні ще бракує.

Б. ПЕТРЕНКО.

Селище Побузьке. І в центрі і на околицях тут всесди ринтування новобудов. На вулиці Будівельній, напрямком, незабаром буде звано до ладу п'ятиповерховий робітничий гуртожиток на 450 місць.

ДО СЕРПНЕВИХ НАРАД ВЧИТЕЛІВ

ЦЬОГО навчального року навчання розпочинається під ще свіжими враженнями від постанови ЦК КПРС «Про завершення переходу до загальної середньої освіти молоді і дальший розвиток загальноосвітньої школи». Незабаром педагоги зійдуться на традиційні серпневі наради, щоб обговорити питання навчання і виховання, щоб у своїй роботі якомога ближче підійти до тих вимог, які поставлені партією і життям.

Звичайно, як завжди, одне з головних питань школи залишається питання якості знань. І віддавши належне майстерності педагогів, хочеться, — пробігши уявою минулий навчальний рік, — простежити, яка ж вага піонерів в підвищенні якості навчання. У нас, в Новомірогородській школі-інтернаті вже більше як сім років показник успішності тримається на високій відмітці — 100 процентів. Чим досягаємо цього? Мені здається, найперше — за рахунок злагодженої роботи педагогічного колективу, комсомольської та піонерської організації. У нашій школі з кожним днем міцніє ця ділова дружба.

В дружині великого значення надається вихованню піонерів на прикладах з життя і діяльності В. І. Леніна. Рада Ленінської кімнати має велику групу лекторів, які регулярно виступають з лекціями про життя та діяльність вождя. Цикл бесід проходить під девізом «Вчись вчитись по Іалічу».

Кожен піонерський загін, підбиваючи

підсумки роботи за певний період, місцем для проведення збору загону обирає Ленінську кімнату. На порядок денний виносяться питання, які змушують піонерів аналізувати глибше свої знання, поведінку. Наприклад, — «Як ти крокуєш експедицією «В країну знань», «Хвилина! Багато це чи мало?», «НОП. Як ти його

поглибити і розширити кругозір учнівських знань. В минулому навчальному році було проведено дві біологічні та дві літературні декади. Під час їх проведення піонери значно ширше ознайомились з позапрограмовим матеріалом. Для старшокласників цілий тиждень читались лекції з хімії під назвою «Менделєєвські

на питання: «Які заходи першого півріччя навчального року тобі запам'ятались?» Значна частина піонерів дружини відповіла приблизно так: «Пам'ятати муться прес-конференція та заочні подорожі по Білорусії та Востоні, предметні декади. Вони допомогли глибше ознайомитись з народами, які проживають в СРСР, біологією, літературою». А саме це ми й маємо на увазі, готуючи заходи.

Значно допомагає в питанні поліпшення якості знань учнів стінна преса. Випускаємо цілий ряд стіннівок, що висвітлюють роботу предметних гуртків, експедиційних загонів. Газети завжди збирають біля себе піонерів, їх люблять читати. А стінна газета «Дружба» (орган ради дружини) має свій традиційний приг, який вручається в кінці навчального року класу, що здобув перше місце в навчальній.

Рада піонерської дружини ім. О. Матросова спрямовує діяльність на те, щоб виховати в кожного піонера любов та інтерес до знань.

Людина, яка жадає щораз нового і більшого, прагне до тасмичної пізнаного — завжди знайде своє місце в житті, майбутній потенціал її діяльності серед колективу визначатиметься найефективніше.

М. МІКЕЛЬ,

старша піонервожата школи-інтернату ім. Ю. Гагаріна. м. Новомірогород.

Відстаючих немає...

Піонерська організація і якість знань

розумієш і чи впровадив у своє життя?» Кожен піонерський загін у нас має діловий «Пост всеобучу», який згуртовує сильних знаннями піонерів. «Пости всеобучу» працюють під девізом «Жодного відстаючого поруч!» і є першими помічниками вихователів під час виконання домашніх завдань на самопідготовці. «Пости» викликають на свої засідання невисігаючих, а також ведуть розмову з піонерами, що мали в попередній чверті одну лише «трійку» або «четвірку». Такі учні є резервом в дружині, за рахунок них зростає процент успішності від чверті до чверті.

Полюбилися учням нашої школи предметні декади. Вони переслідують мету

читання. Під час декад ведеться профієнтаційна робота з цих наук.

Форми і методи в напрямку поглиблення якості знань значно урізноманітнілись під час проведення маршруту «Завжди напоготові!». Так, щоб краще виконати завдання маршруту «Моя Батьківщина — СРСР» піонери вивчають життя союзних республік, збирають цікаві матеріали. Для кращого їх висвітлення ми вводимо такі форми роботи, як прес-конференції, заочні подорожі тощо. Щоб відповісти на питання, учням необхідно ретельно переглянути не один додатковий посібник.

Дітям подобаються такі форми роботи. Про це яскраво свідчать відповіді

ІНСТРУКТОР РАЙКОМУ

АНФАС І ПРОФІЛЬ

(Закінчення. Поч. в газеті за 12 серпня н.р.)

3. АВТОРИТЕТ

Авторитет потрібен кожній людині. Особливо ж ті, що працюють з молоддю. Тут мало службової сумлінності. Якщо при зустрічі з молоддю від тебе тягнеться ота невидима нитка взаєморозуміння, довіри — то вже перша запорука того впливу.

П. Дрозд. Авторитет залежить, на мою думку, від того, настільки компетентний інструктор в тих питаннях, які вирішує щодня, щогодини конкретна комсомольська організація. Якщо до молодих будівельників приїде інструктор, який, як говорять, «завка з'їв» у будівельній справі, сам спеціаліст, до його поради прислухаються, та він і пораду дасть дійсно практичну.

С. Зозуля. Щоб віч і заспівав, коли треба, і пішов у танець з молоддю. Гадаю, безпосередність має бути притаманною комсомольському працівникові взагалі. З цього боку більш у виразному становищі інструктор-дівчина. Вона якось може швидше увійти в контакт з юнаками і дівчатами з первинної організації.

А. Ковальов. Я згоден, що для контакту з молоддю інструкторові треба бути не тільки авторитетним. В розумінні, що він представник з району, що він багато знає, як спеціаліст. Все це, безперечно, розуміється. Але необхідна звичайна симпатія. Маю на увазі не красиве обличчя, а, як тут говорила Світлана, наявність такої риси — вміння спілкування з

людьми, вміння швидко зрозуміти їх настрій, прагнення.

А. Коротченко. Я згоден, що у дівчини більше симпатії, а, отже, вона як інструктор може швидше стати своєю людиною в первинній організації, але, вважаю, це гяж-кувата робота для неї. І співати, і грати, і танцювати — хороша справа, але інструктор добре повинен знати ще й мотоцикл. Хто найбільше долає у нашому районі доріг? Інструктор. Часом в негоду — в дощ і сніг. Це робота чоловіка.

С. Зозуля. Все залежить від конкретної особи.

М. Громовий. Вірно. Думається, що найкращий авторитет інструктора створює йому його ж робота. Подав відчутну допомогу одній-другій первинній комсомольській організації — про це знає комсомольський актив. Авторитет в праці. В рівні підготовки, в знаннях...

4. ЕФЕКТИВНІСТЬ ЙОГО РОБОТИ

А. Ковальов. Тут запитували: «За що після приїзду з відрядження можна було б поцілувати інструктора?» Мається на увазі його «конкретна робота в первинній організації». Аби він провів хороший диспут, зустріч, що запам'яталася б в організації, організував проведення цікавих тематичних зборів, переривав якогось неробу. За цю конкретну роботу йому можна дякувати. В інструктора — своє коло обов'язків. Але кого не порадує конкретна робота, конкретні наслідки?

А. Тамашов. Я згоден саме з таким судженням. Перевір, як дано

організація підбиває підсумки змагання і тут же добийся виправлення недоліку, якщо він допускається. Так і в інших питаннях.

5. РІВЕНЬ

А. Коротченко. Як правило, інструктор вчиться у вищому закладі. Якби хотілось, щоб для всіх інструкторів цей етап вже був позаду. І не тільки тому, що заочне навчання все ж накладає певний відбиток на його роботу. Я маю на увазі саме знання.

М. Осташко. Як і кожному комсомольському працівникові, йому необхідні тверді політичні переконання. Він має завжди поповнювати багаж своїх знань.

С. Зозуля. Райком передплатує обмежену кількість газет і журналів. А особиста передплата не завжди відповідає профілю роботи інструктора, його потребам. Ми ж ще слабо контролюємо, вірніше — слідкуємо за тим, що читає, як підвищує свої знання кожен працівник райкому шляхом самоосвіти...

М. Громовий. Якщо двома словами підбити підсумок нашій відвертій і, треба сказати, цікавій і потрібній розмові про роль інструктора комітету комсомолу в його організаторській роботі, то ми дійшли до висновку, що вона досить значна. І нам слід поширювати позитивний досвід роботи цієї категорії комсомольських працівників.

Говорячи про користь розмови, що її виніс на «Круглий стіл» відділ комсомольського життя, редактор газети «Молодий комунар» В. Погрібний запросив учасників зустрічі до найцікавішого співробітництва в комсомольському виданні.

М'Я Василя Олександровича Сухомлинського — члена-кореспондента Академії педагогічних наук СРСР, заслуженого учителя УРСР, Героя Соціалістичної Праці, колишнього директора Павлівської середньої школи добре відоме читачам не лише нашої республіки, а й далеко за її межами.

В. О. Сухомлинський почав друкуватися в 1945 році. З того часу вийшло в світ понад 30 його книг, опубліковано близько 600 статей, нарисів, етюдів.

Ідучи на зустріч побажанням широкого читачького загалу видавництва «Радянська школа» підготувало до друку «Вибрані твори» В. О. Сухомлинського в 7-ми томах.

До семитомника відібрано, головним чином, твори, які за своєю проблематикою є особливо актуальними для сучасної школи і педагогіки; деякі твори будуть опубліковані в семитомнику вперше.

Нездовзі на книжкових полицях з'являться перші два томи. До першого входять праці, в яких розв'язуються вузлові теоретичні й практичні проблеми радянської педагогіки. У праці «Проблеми виховання всебічно розвинутої особистості» розглядаються марксистсько-ленінські принципи виховання, освіти й навчання підрастаючого покоління, шляхи й засоби виховання гармонійно розвинутого будівельника безклассового суспільства. У творі «Патріотичне виховання школярів» і «Методика виховання шкільного колективу» аналізуються проблеми змісту, форм і методів виховання учнів радянської школи полу-

м'яної любові до соціалістичної Вітчизни, патріотичної вірності, пролетарського інтернаціоналізму. Том відкривається вступною статтю, в якій дається загальна характеристика педагогічної спадщини В. О. Сухомлинського.

Другий том містить праці: «Формування комуністичних переконань молодого покоління», «Як виховати справжню людину».

З ДУМОЮ ПРО НОВУ ЛЮДИНУ

ВИБРАНІ ТВОРИ
В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО
В 7 ТОМАХ

ну», «Сто порад учителя». Вони присвячені проблемі формування комуністичного світогляду молодого покоління.

Автор розкриває теоретичні й практичні аспекти процесу виховання в учнів науково-матеріалістичного розуміння природи і суспільства, стійких атеїстичних переконань, високих інтелектуальних, моральних та естетичних почуттів.

У зміщенні у томі творів аналізуються принципи, форми й методи роботи вчителя як керівника й організатора педагогічного процесу, подаються численні поради вчителів з різних питань навчально-виховної роботи.

В. САНКО,

старший редактор видавництва «Радянська школа».

ПРИРОДА І ТИ

ЦЕ МІСТО називають українською Венецією. Воно все на воді, його вулиці і провулки — канали — арки. Ного будинки, підприємства, установи, школи стоять на островах, омиті водами Дунаю.

Кілометрів за десять від міста починаються плавні. Густі, високі очерети здіймаються обабіч високою стіною. То там, то там виблискують широкі плеса, густо всіяні крихливою дичиною, здіймаються згори вікові розлогі верби, і автобус, мов по довгій греблі, мчить по шосе, насаптаному серед цих нетронутих заростей. Старі жителі Вилково кажуть, що тільки Радянська Влада з'єднала їх із світом. Тепер в будь-яку погоду можна поїхати, а раніше, якщо Дунай замерзав чи надто розбушовався від весняних або дощових вод, люди сміливі відірвані від навколишнього світу.

Горе загнало в свій час сюди перших поселенців. Запорозькі козаки, рятуючись від переслідувань царського уряду, втікали на південь і селилися в дунайських плавнях. До них приєднувалися втікачі із різних російських губерній — учасники повстань, бунтарі. Відвоюючи кожен клаток землі непосильною працею, вони ставили свої хати, ловили рибу, на островах розводили садів, вирощували городину.

Та спокійна слов'янська земля, що входила у свій час ще до складу Київської Русі, довгий час була під владою чужинців. Триста років тут володарювали турки. Ходили на них походами Суворов і Кутузов, але в одному бою хоробрі російські воїни показували високу звитязь, відвоюючи кожну пядь, і завжди їм допомагали місцеві жителі. Страшною була окупація румунських пнів. Заборонялося говорити українською чи російською мовами, за найменший непослух — різки.

З надією дивилися люди на схід. В червні 1940 року ця надія справдилася — Червона Армія звільнила Бессарабію. Нові пісні залунали над Дунаєм. Але не минуло і року, як почалася війна, настала ніч фашистського розбою. Фашисти лютували. Розстрілювали, катували, проте не могли зломити опору патріотів.

В серпні сорок четвертого року радянські війська вийшли на Дунай. Десант із бронекатерів був раптовим, морякам допомогли рибалки. В доблесному бою загинуло кілька моряків, і в міському сквері тепер стоїть величезний пам'ятник над братською могилою героїв. Він за давньою морською традицією огорожений якірними ланцюгами.

Степовікові тропи незвично в цьому місті. Тут хазяйка, зібравшись на город, біжить на стежку поза хатою, а перед порогом від'їжджує човна, вирулює його в арик, виходить на ріку і прямує до ближнього острова, де в неї і яблука спіють, і помидори, і огірки. Листоноша від дому до дому теж плавить на човні. Малата прямо від порогу стрибають у воду, тут же вудять рибу. А найменші, захоплені ночами чи бабці, здійснюють свої перші маневри. Від сусіда до сусіда можна перейти по кладочці. До речі, ці кладочки ретельно доглядаються, бо на випадок розливу без них не обійтись.

Рибалки встають дуже рано. Десь о четвертій вже треба перевірити ставні неводи або потрусити, як вони кажуть, вентири. То ж на світанку арики вже оживають, по них спливають човни, гуркочуть мотори, віддаються в плавнях та на ближніх островах. Частина рибалок на сейнерах виходить на промисел у море. Во-

ни плавають по тижню і більше, повертаються з чималими уловами.

В центрі міста, біля Палацу культури, є Дошка пошани рибаловського колгоспу імені Леніна. На ній — портрет керівника передової бригади Петра Акіморовича Жолтикова. Ми побудали в нього на пункті дову. Молодий, загорілий бригадир каже, що в їх роду всі рибалки, з дідів-прадів. Сам Петро Акіморович закінчив технікум, п'ять років очолює бригаду.

... В той день зранку лов почався вдало. Перші хвилини принесли чималу здобич — на гаку тріпотіла величезна сребриста білуга. Її ледве уклали в човен. А на березі загорнули з льодом в рожему і помчали до заводу. Удача окридила рибалок, і вони швидко погналі свої човни на широкі плеса.

— Менше поспати, раніше встати — це головний секрет нашого успіху, — усміхається бригадир.

— Ще зявляється акуратно підготувати, — додає рибалка.

Це один із краєвих ланкових бригад Гаврило Сафронюк Сараєв. В нього шість синів і дві дочки. «Всі працюють, — каже батько. — Вже внуки пішли на воду». Молодь, правда, здебільшого має справу з технікою, плавають на сейнерах, водять катера і машини, а старий, зібравши в ланку ровесників, орудує ставними неводами.

Натхненню працюють рибалки. За тиждень ланки, які добувають рибу ставними неводами, здали державі більше чотирьох тисяч центнерів риби. Місячний план колгосп виконав на сто тридцять процентів. Між ланками і бригадами розгорнулося змагання в честь п'ятдесяти років Радянського Союзу.

Захоплені розповідями про доблесну працю трудівників Вилкового, ми, звичайно, запитали, чи немає серед них наших земляків.

— Є, сказав голова міської Ради Василь Григорович Пидуля. — Та ще й чимало.

— Хто?

А я сам з Кіровоградщини, — почув у відповідь.

Василь Григорович родом з Бобринського району. В Кіровограді здобув педагогічну освіту і у Вилкове направлений на роботу. Тепер удостоєний високим довіром своїх нових земляків.

Дружина його, Антоніна Федорівна, родом із Знамен'янки, працює в школі вчителькою біології. Наші земляки-підприємці Коваленків, Людина Посипіна і Володимир Миколайович, теж вчать рибальських дітей. Є й інші земляки, що працюють на підприємствах та в установках міста. Багато з них прийшли сюди зразу після війни, вклали сили та енергію у відбудову краю. Тепер уже звикли до тихої плескоту дунайських вод, до шуму хвил морських, освоїлися в цьому благодатному краю, а головне перейняли рибальські прикмети.

До Одеси з Вилкового ми підправились морем. Олівничі до вилковського причалу підійшли освітлені вогнями блосніжний теплохід «Белінський». З його високої палуби ми глянули на веселі вогні міста, відсереднені скраєм у сотнях каналів, помахали на прощання нашим друзям. Теплохід здригнувся і тихо пішов назустріч морським хвилям. Коли виходили із гирла, серед островків побачили вогні рибальських осель. Певно, там і Гаврило Сафронюк з друзями збирається на лов. Хай завжди буде удача, цим самовідданим трудівникам.

Олександр МОТОРНИЙ.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Жууди пиди вчилисея

ІНГУЛЬСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 4

оголошує прийом учнів

на 1972—1973 навчальний рік

на спеціальності:

тракторист-машиніст широкого профілю. Строк навчання — 2 роки. Приймаються юнаки і дівчата віком 15 років 6 місяців, що мають освіту за 8, 9 і 10 класів;

тракторист третього класу. Строк навчання — 1 рік. Приймають юнаків і дівчат віком 17 років;

тракторист третього класу. Строк навчання — 6 місяців. Приймають юнаків і дівчат віком 17 років;

шофер-слюсар. Строк навчання — 1 рік. Приймають осіб віком 17 років і старших;

шофер-слюсар. Строк навчання — 8 місяців. Приймають звільнених у запас із Збройних Сил СРСР. При училищі організовано консультпункт Устинівської заочної середньої школи, де учні можуть заочно вчитися у 8, 9, 10 та 11 класах загальноосвітньої школи.

До заяви на ім'я директора школи вступники додають направлення радгоспу або колгоспу, свідоцтво про народження (або паспорт), документ про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання, довідку про склад сім'ї, 6 фотокартки (3×4 см).

Учні забезпечують безплатним харчуванням, спецодягом, гуртожитком.

Учні одержують стипендію в розмірі 10 карбованців на місяць, сімейні — 20 карбованців на місяць, а звільнені в запас — 76 карбованців.

Документи приймаються щодня. Початок занять — у міру комплектування груп.

Адреса училища: Устинівський район, селище Інгульське.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ

ПРОФТЕХУЧИЛИЩЕ № 3

оголошує:

додатковий набір учнів на 1972—1973 навчальний рік з таких спеціальностей:

електромонтер сільської електрифікації з строком навчання вісім місяців. Приймаються демобілізовані з лав Радянської Армії, (виплачується стипендія в розмірі 75 карбованців на місяць);

електромонтер сільської електрифікації зі строком навчання 1 рік. Приймаються особи, віком від 17 років і старше. Після закінчення училища направляються на роботу в райенергоуправління, Кіровоградську МК-7, Олександрійську МК-31;

тракторист-машиніст широкого профілю зі строком навчання 2 роки. Приймаються юнаки і дівчата віком від 15,5 років і старше;

тракторист-машиніст 3-го класу. Строк навчання 1 рік. Приймаються юнаки віком від 16,5 років;

електрогазоварник. Строк навчання 1,5 року. Приймаються юнаки і дівчата віком від 16,5 років і старше;

електромонтер сільської електрифікації і зв'язку. Строк навчання 1,5 року. Приймаються юнаки 17 років і старше. Дівчата 17,5 років і старше;

слюсар по ремонту тракторів, автомобілів і сільськогосподарських машин.

Строк навчання 1,5 року. Приймаються юнаки 15,5 років і старше;

слюсар по ремонту електроприладів господарсько-побутового призначення. Строк навчання 2 роки. Приймаються юнаки 15,5 років і старше за направленнями місцевих побутових комбінатів.

Зарховані в училищі забезпечуються обмундируванням, триразовим харчуванням, стипендією. При училищі працює вечірня школа, де можна продовжувати освіту в 8—11 класах.

Для вступу в училище необхідно подати такі документи: заяву, автобіографію, свідоцтво про народження, документ про освіту, три фотокартки розміром 3×4, паспорт або довідку з місця проживання, характеристику з останнього місця роботи або навчання, довідку про щеплення.

Адреса училища: Кіровоградська обл., м. Олександрія, селище Жовтнєве, вул. Трудових резервів, 1, ОСПУ № 3. Іхати автобусом з міста «Б» до зупинки «Жовтнєве».

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 5

оголошує додатковий набір учнів на 1972—1973 навчальний рік на спеціальності:

машиніст баштового крану;

машиніст екскаватора (строк навчання на базі десяти класів — 1 рік);

монтажник по монтажу сталевих і залізобетонних конструкцій — електрограварник (строк навчання на базі десяти класів 1 рік, на базі восьми класів — 2 роки).

Всі учні знаходяться на повному державному забезпеченні, а воїни, звільнені в запас і зарховані на навчання, одержують стипендію в розмірі 75 карбованців на місяць.

Початок навчання 1 вересня 1972 року.

Іногородні забезпечуються гуртожитком. Під час проходження виробничої практики учні одержують зарплату (в розмірі 33% від загальної суми заробітку).

Вступники подають такі документи: заяву на ім'я директора, автобіографію, паспорт, або свідоцтво про народження, документ про освіту, довідку з місця проживання з зазначенням складу сім'ї, характеристику зі школи, 4 фотокартки (розміром 3×4 см).

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, пос. Дмитрово, вул. Трудових резервів, № 23. Іхати автобусами № 1, 10, 41, 43.

ДИРЕКЦІЯ.

ЗНАМ'ЯНСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 2

оголошує додатковий прийом учнів з спеціальностей:

слюсари по ремонту вагонів і автоматичних гальм. (Строк навчання 2 роки, віком не молодші 15 років);

оглядачі-ремонтники вагонів (Строк навчання 2 роки, віком не молодші 16,5 років);

електромонтери контактної мережі (Строк навчання 2 роки, віком не молодші 16,5 років).

Учні одержують стипендію на рівні студентів третього курсу технікуму, забезпечуються гуртожитком. При училищі є їдальня.

По закінченні училища випускники направляються на постійне місце роботи на підприємства Одесько-Кишинівської залізниці і користуються всіма пільгами робітників залізниці.

Адреса училища: м. Знамен'я, Кіровоградської області, вулиці Розні-Люксембург, 6, технічне училище № 2.

ДИРЕКЦІЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.

Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, агітації, листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.